

سر شناسنامه: سید امیر حسین آل یا سین ۱۳۶۲ (انتشارات نشر حماسه)

مخصات ناشر: قم انتشارات نشر حماسه

محضات ظاهری: قطع رقی

بها: ۵۰۰۰ ریال

میت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: تراژدی نقد

موضوع: تراژدی:

رده بندی کنگره: ۳۰۶۰ ت ۱۸ PN

رده دیویی: ۸۰۹/۹

شماره مدرک: ۴۷۸۶۲۳۲

نام کتاب: تراژدی

پدید آورنده و نویسنده و گردآورنده: سید امیر حسین آل یاسین

نوبت چاپ: اول

شمارگان: ۱۰۰۰

ناشر: انتشارات حماسه

شابک: ۹-۰۳-۵۷۸۴۰۳-۶۰۰-۹۷۸

حق چاپ محفوظ است

تراژدی

به نام خدا مهربان

با عرض سلام خدمت شما دوست عزیزم

من برای یکایک شما هنرمندان جوان که خواندن این کتاب را انتخاب کرده‌اید خوشحال هستم و از خدا برای شما دوست های عزیزم آرزو می‌کنم که انشا الله به موفقیت راه پیدا کنید و به خواسته هایی که در فکر شما موج می‌زند دست پیدا کنید و هرچه زودتر به مقصد آرزوهایتان دست پیدا کنید و تسلط در هر گوشه از زندگی از شکست نترسید چرا که شکست نشانه پیروزی در آینده است و چه بازیگر بهتر و حرفه ای باشد نقش های حساس و سخت را ، او می‌سپارند به امید موفقیت شما در هنر ، و در هر کجا برای شما موفقیت آرزو قلبی من هست و امیدوارم این کتاب و مطالب آن به درد شما خورده باشد و تئاتر را به هنرمندان و بازیگران راه را برای افکار شما هموار کرده باشم .

کلمه تئاتر در اصل از کلمه یونانی (تاترون) به معنی جایگاه برای تماشا کردن است . عوامل و بازیگران متن داستانی را برای تماشاگران به اجرا می‌گذارند بازیگران این تجربه را از طریق حرکت بدن کلام آواز ارائه می‌کنند . هنر نمایش ریشه در آداب و رسوم دارد که انسان برای تسلط یافتن بر محیط اطراف و شناخت طبیعت دست به خلق شخصیت هایی با لباس و ماسک هایی متفاوت و خاص دست بزند . اولین متن نمایشی ثبت شده در جهان متعلق به مصر باستان و مربوط به سه هزار سال قبل می باشد . اما هر چند پس زمینه تئاتر در ایران با نقالی ، نمایش های عروسکی و تعزیه و بیشتر این

نمایش ها در گروه نمایش های عامیانه نیز جای می گیرند و باید توجه داشت که اطلاق صفت عامیانه به این نمایش ها به ماهیت و جودی شان بستگی دارد چرا که اجرای عمومی و همگانی داشته و در همه سطوح مردم روستاها و کوچه بازار از آن بهره برده اند این نمایش ها با زبان طنز در مناسبت های شادی آور در میان مردم اجرا می شدند و نمایش های عامیانه و فاقد متن مکتوب بوده و مبنای آنها بر بداهه سازی قرار داشته است. در فرهنگ و هنر ایرانی نیز تحولاتی چشمگیر به وقوع پیوسته اهل فرهنگ با کوله باری از تجربه های مردمان و پیشینیان خود بهره گیری از اصول و قواعد در مسیر نمایش ایرانی دست به تازش زدند تا به مرور زمان از دل این آفرینش های نمایشی چون نقش - پرد حوانی و شبیه خوانی - تعزیه سر برآورد. که با اعتقادات و باورهای مردمان سرزمین عجیب بود و در بخش دیگری حسن تنوع طلبی مردمان این سرزمین نسبت به اصل گیری نمایش های دیگری در ایران شد.

نقالی

نقالی : از جمله نمایش هایی که محل اجرای نقالی در فتهو خانه ها و میادین روستاها بود و نقال نقش همه قهرمان که اغلب اسطوره ای و فوق طبیعی بودند را بازی می کردند. داستان های نقالی که حماسی و بزمی ایرانی میان مردم به وسیله قصه گویند مطرح می شد.